

i Stempelafgift. Men tager vi en mindre bemidlet Mand, en Arbejdsmand, der f. Eks. sparer 2 Kr. sammen om Ugen, og som altsaa maa bruge 25 Indskud for at naa 50 Kr., skulde han betale 2,50 Kr. i Stempelafgift.

Det gaar langt over min Forstand, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) i Forbindelse med det ærede Medlem fra Slagelse har gjort sig til Talsmænd for de af dem fremdragne Betragtninger. Jeg anbefaler indtrængende at give Stempelfrihed for Spareindskud baade i Sparekasser og i Banker, og jeg haaber ligesom det ærede Medlem, der talte før mig, at Handelsministeren, der i Aar har fremsat Forslag, der sigter i den Retning, maa have sikret sig Støtte i dette Ting, saaledes at vi kan naa det Maal, som jeg ser som det ideelle i denne Sag. Kun hvis dette ikke skulde lykkes, vil jeg anbefale, at vi falder tilbage paa det Forslag, som jeg i Fjor stillede med Hensyn til et Kriterium for, hvilke Indskud der burde være stempelfri, et Forslag, der var af en saadan Natur, at det, hvis man da ikke ser gennem farvede Brillen, men gennem rene Glas, bør kunne tilfredsstille paa een Gang dem, der principalt ønsker Stempelfrihed for alle Sparere, og dem, som helst saa et Renteraad, der skulde kunne hindre, som jeg før sagde, at enkelte Institutter skraber Indlaanskapitalen til sig ved at sætte Indlaansrenten unaturligt op.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Maa jeg begynde med at takke den ærede sidste Taler (Birch) for hans meget veltalende Indlæg. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til hans Udtalelser, selv om der nok kunde være Enkeltheder, som jeg kunde ønske at tage Afstand fra.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) karakteriserede Bankernes Hovedformaal som det at tjene Penge og har formodentlig dermed ment at have givet en udtømmende Karakteristik af Bankernes Virksomhed. Hvis jeg sagde, at Hovedformaalet med det ærede Medlems Virksomhed var at tjene Penge, vilde han ganske sikkert ikke finde denne Karakteristik hverken udtømmende eller retfærdig, saasom baade han og jeg ved, at han ved Siden af dette Formaal er i høj Grad interesseret i, at det ogsaa gaar andre Mennesker godt, og at Almenvellet trives. Bankerne har selvfølgelig til Formaal at indtjene Penge ved at drive deres Virksomhed saa omhyggeligt og dygtigt som muligt, men dette hindrer ikke, at Bankerne

er oprettede paa Grundlag af en Almenfølelse, som fuldt ud svarer til den, som danner Grundlaget for Sparekassernes Oprettelse. Jeg har personlig kendt saa meget til det, at jeg tør sige det med Bestemthed, at naar rundt omkring i vore Provinsbyer der er stiftet den ene Bank efter den anden, har det ikke været, fordi nogle enkelte Mænd derved vilde gøre Forsøg paa at tjene Penge, men fordi de har erkendt, at det var nødvendigt at have et saadant moderne arbejdende Institut, for at de hver for sig i deres Virksomhed kunde opnaa det fulde Udbytte af den, paa samme Maade som jeg i øvrigt antager at Sparekassernes Fædre heller ikke i den Forstand har været ganske uegennyttige, at de ikke har haft et Formaal med Oprettelsen af deres Sparekasser, nemlig det Formaal, at de skulde tjene til Udviklingen af deres Egn's Næringsliv. Jeg tror, det er eet og det samme. Naar det ærede Medlem paa Grund deraf vilde stille det Forslag, at man for at prøve, om det nu ogsaa forholdt sig rigtigt, at Bankerne havde en saadan almen Interesse som Sparekasser, skulde byde deres Aktionærer det samme, som man byder Sparekassernes Garanter eller Aktionærer, at de skulde nøjes med et Udbytte af deres Penge, der svarede til den højeste Indlaansrente, Instituttet giver, saa ved det ærede Medlem meget godt, at denne Sammenligning aldeles ikke kan benyttes, ingen Værd har, thi de allerstørste Sparekasser, vi har, har overhovedet ingen Garanter, og de Sparekasser, som har Garanter, har det i saa ringe Omfang, at det overhovedet ingen Rolle spiller. Medens Bankerne har i alt en Aktiekapital paa 240 Mill. Kr., har samtlige Landets Sparekasser en Aktie- og Garantifond af tilsammen 2 Mill. Kr., og det ærede Medlem vil nok indrømme mig, at medens man paa Grundlag af en vidt udbredt Almenfølelse kan tilvejebringe 2 Mill. Kr. mod at give en Rente, der svarer til Indlaansrenten, og til Anbringelse paa en saadan Maade, at Risiko er næsten udelukket eller i hvert Fald begrænset til den Forsigtighed, som Garanterne selv udviser — det er jo som oftest Bestyrelsesmedlemmer, der har tegnet disse Garantikapitaler —, vil man ikke paa lignende Vilkaar kunne tilvejebringe 240 Mill. Kr. som Aktier i Banker og faa Aktionærene til at løbe den betydelige Risiko, som de faktisk er udsatte for paa Grund af Forretningernes Karakter. Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) oplyste, at Udbyttet havde været 15